

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 150/13

Λουξεμβούργο, 26 Νοεμβρίου 2013

Αποφάσεις στις υποθέσεις C-40/12 P, C-50/12 P και C-58/12 P
Gascogne Sack Deutschland GmbH, Kendrion NV και Groupe Gascogne SA
κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο επικυρώνει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου για τη συμμετοχή των εταιριών Gascogne Sack Deutschland, Groupe Gascogne και Kendrion σε σύμπραξη στον τομέα των πλαστικών βιομηχανικών σάκων

Οι εταιρίες αυτές όμως μπορούν να ασκούν αγωγή αποζημίωσης για την αποκατάσταση της ζημιάς που τυχόν έχουν υποστεί λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Η Επιτροπή επέβαλε το 2005 σε διάφορες επιχειρήσεις πρόστιμα συνολικού ύψους άνω των 290 εκατομμυρίων ευρώ για τη συμμετοχή τους σε σύμπραξη στον τομέα των πλαστικών βιομηχανικών σάκων¹. Κατά την Επιτροπή, η παράβαση αφορούσε κυρίως τον καθορισμό των τιμών και την κατάρτιση κοινών προτύπων υπολογισμού των τιμών, τον καταμερισμό των αγορών και την κατανομή ποσοστώσεων στις πωλήσεις, τον καταμερισμό πελατών, συμφωνιών και παραγγελιών και, τέλος, την ανταλλαγή πληροφοριακών στοιχείων στο Βέλγιο, στη Γερμανία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες.

Ορισμένες από τις επιχειρήσεις που συμμετείχαν στη σύμπραξη αυτή άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγές με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής ή τη μείωση των προστίμων που τους επιβλήθηκαν. Με αποφάσεις που εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 2011², το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε επί ορισμένων από αυτές τις προσφυγές απορρίπτοντας εκείνες που είχαν ασκηθεί από τις εταιρίες Kendrion NV, Groupe Gascogne SA και Sachsa Verpackung GmbH (η οποία έχει στο μεταξύ μετονομαστεί σε Gascogne Sack Deutschland GmbH). Συνεπώς, το ποσό των προστίμων που είχαν επιβληθεί στις εταιρίες αυτές δεν μεταβλήθηκε.

Οι τρεις αυτές επιχειρήσεις άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου³.

Με τις σημερινές αποφάσεις του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι στην περίπτωση που μητρική εταιρία κατέχει το 100 % του κεφαλαίου θυγατρικής της η οποία παραβίασε τους κανόνες του ανταγωνισμού, υφίσταται μαχητό τεκμήριο ότι η εν λόγω μητρική εταιρία ασκεί πράγματι καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της. Συνεπώς, η Επιτροπή μπορεί να κρίνει ότι η μητρική εταιρία ενέχεται εις ολόκληρον για την καταβολή του επιβληθέντος στη θυγατρική της προστίμου.

¹ Απόφαση C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία του άρθρου [81 ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 – Βιομηχανικοί σάκοι) (ΕΕ L 282, σ. 41).

² Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2011 στις υποθέσεις, [T-51/06](#), Fardem Packaging BV κατά Επιτροπής, [T-54/06](#), Kendrion NV κατά Επιτροπής, [T-55/06](#) και [T-66/06](#), RKW SE κατά Επιτροπής και JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA κατά Επιτροπής, [T-59/06](#), Low & Bonar plc και Bonar Technical Fabrics NV κατά Επιτροπής, [T-68/06](#), Stempheer BV και Koninklijke Verpakingsindustrie Stempheer CV κατά Επιτροπής, [T-72/06](#), Groupe Gascogne SA κατά Επιτροπής, [T-76/06](#), Plásticos Españoles SA (ASPLA) κατά Επιτροπής, [T-78/06](#), Álvarez SA κατά Επιτροπής και [T-79/06](#), Sachsa Verpackung GmbH κατά Επιτροπής, βλ. επίσης AT [121/11](#). Στις υποθέσεις [T-26/06](#), Trioplast Wittenheim SA κατά Επιτροπής, [T-40/06](#), Trioplast Industrier κατά Επιτροπής, [T-53/06](#), UPM-Kymmene Oyj κατά Επιτροπής, [T-64/06](#), FLS Plast κατά Επιτροπής και [T-65/06](#), FLSmidth κατά Επιτροπής, οι οποίες αφορούν επίσης την ίδια σύμπραξη, το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε τις αποφάσεις του στις 13 Σεπτεμβρίου 2010 και στις 6 Μαρτίου 2012, αντιστοίχως.

³ Έχουν ασκηθεί επίσης αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων επί των υποθέσεων T-64/06, T-65/06, T-76/06 και T-78/06 (βλ. υποθέσεις [C-243/12 P](#), [C-238/12 P](#), [C-35/12 P](#) και [C-36/12 P](#) οι οποίες επί του παρόντος εκκρεμούν).

Αυτό όμως δεν ισχύει στην περίπτωση που η μητρική εταιρία προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν επαρκώς ότι η θυγατρική της ενεργεί αυτοτελώς στην αγορά. Εντούτοις, δεδομένου ότι η Groupe Gascogne και η Kendrion δεν απέδειξαν τέτοια αυτοτέλεια, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι η Επιτροπή μπορούσε να τους καταλογίσει ευθύνη για την παράβαση που είχαν διαπράξει οι θυγατρικές τους, ήτοι η Sachsa Verpackung και η Fardem Packaging αντιστοίχως. Το Δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι το γεγονός ότι το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Kendrion (34 εκατομμύρια ευρώ) είναι κατά πολύ μεγαλύτερο του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στη θυγατρική της (2,2 εκατομμύρια ευρώ) δικαιολογείται από το ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής για την επίμαχη σύμπραξη, οι δύο εταιρίες δεν αποτελούσαν πλέον μία επιχείρηση. Συνεπώς, μετά την πώληση εκ μέρους της Kendrion της θυγατρικής της, το ανώτατο όριο του προστίμου που μπορεί να επιβληθεί για τη συμμετοχή σε σύμπραξη, το οποίο αντιστοιχεί στο 10 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της οικείας εταιρίας, πρέπει να υπολογιστεί χωριστά για κάθε μία από τις δύο εταιρίες.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εξετάζει εάν το επιχείρημα των τριών εταιριών ότι η διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ήταν υπερβολικά μακρά και, ως εκ τούτου, τις ζημίωσε, μπορεί να έχει επιρροή στις υπό κρίση υποθέσεις.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς, πρώτον, ότι ελλείπει επιρροής της υπερβολικής διάρκειας της δίκης στην επίλυση της διαφοράς, η μη τήρηση εύλογης διάρκειας της δίκης δεν μπορεί να οδηγήσει στην αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Εν προκειμένω, όμως, καμία από τις συγκεκριμένες εταιρίες δεν παρέσχε στο Δικαστήριο οποιαδήποτε ένδειξη από την οποία να διαφαίνεται ότι η μη τήρηση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, εύλογης διάρκειας της δίκης είχε επιρροή στην επίλυση των διαφορών των οποίων αυτό είχε επιληφθεί. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απορρίπτει τα αιτήματα των εταιριών αυτών για αναίρεση, εξ αυτού του λόγου, των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η αγωγή αποζημιώσεως κατά της Ένωσης⁴ αποτελεί, καθόσον μπορεί να καλύψει όλες τις περιπτώσεις υπερβάσεως της εύλογης διάρκειας ορισμένης διαδικασίας, αποτελεσματικό και γενικής εφαρμογής μέσο επανορθώσεως που παρέχει τη δυνατότητα να προβληθεί η παράβαση αυτή και να συναχθούν οι εντεύθεν συνέπειες. Εξ αυτού συνάγει ότι **αίτημα με το οποίο διώκεται η αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε λόγω της υπερβάσεως**, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, **της εύλογης διάρκειας της δίκης δεν μπορεί να προβληθεί απευθείας κατ' αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου αλλά πρέπει να αχθεί ενώπιον του ίδιου του Γενικού Δικαστηρίου**. Στο πλαίσιο τέτοιας αγωγής, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει, με γνώμονα τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε υποθέσεως, αν τηρήθηκε η αρχή της εύλογης διάρκειας. Εναπόκειται επίσης στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει αν οι συγκεκριμένοι διάδικοι έχουν όντως υποστεί βλάβη λόγω της προσβολής του δικαιώματός τους σε αποτελεσματική ένδικη προστασία.

Στο ανωτέρω πλαίσιο, το Δικαστήριο τονίζει ότι, κατά την εξέταση αγωγών αποζημιώσεως, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη τις γενικές αρχές του δικαίου που εφαρμόζονται στις έννομες τάξεις των κρατών μελών για την εκδίκαση αγωγών λόγω παρόμοιων παραβάσεων. Πρέπει ιδίως να ερευνηθεί αν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί, πέρα από την ύπαρξη περιουσιακής ζημίας, μη περιουσιακή βλάβη την οποία έχει ενδεχομένως υποστεί ο διάδικος τον οποίον θίγει η υπέρβαση της διάρκειας και η οποία θα έπρεπε, κατά περίπτωση, να ικανοποιηθεί επαρκώς.

Μολαταύτα, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, εν προκειμένω, **η διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, όσον αφορά τις επίμαχες υποθέσεις**, η οποία ήταν σχεδόν 5 έτη και 9 μήνες, **δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από καμία από τις ιδιαίτερες περιστάσεις των υποθέσεων αυτών**. Ειδικότερα, ούτε η περιπλοκότητα των διαφορών, ούτε η συμπεριφορά των διαδίκων, ούτε η ιδιαιτερότητα των διαδικασιών δικαιολογεί την υπερβολική τους διάρκεια. Το Δικαστήριο συμπεραίνει ότι **κατά τις διαδικασίες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσεβλήθη το δικαίωμα που απονέμει στους διαδίκους ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για εκδίκαση της υποθέσεως τους εντός ευλόγου προθεσμίας**. Το Δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι η προσβολή του δικαιώματος αυτού είναι

⁴ Βάσει των άρθρων 268 ΣΛΕΕ και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

κατάφωρη και μπορεί, συνεπώς, να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Ένωσης για τις ζημιές που προκλήθηκαν.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, **το Δικαστήριο απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως των τριών επιχειρήσεων στο σύνολό τους.**

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά απόφασης ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582